

ИНТЕРЕСНИ НЪЩА

— Въ Италия има едно село Вал-дефуза, дето за последните 11 години никой не е умръл. Мѣстните жители обясняват този рекордъ съ това, че населението рано става и много работи, и че въздухътъ въ селото е особено чистъ.

— Противно на това, което би си помислил нѣкой, най-големитѣ църкви въ свѣта не сж въ Америка, а въ Европа. Една отъ тѣхъ е дори въ България. Първата по голѣмина църква въ свѣта е Св. Петъръ въ Римъ. Тя е построена върху 15,160 кв. м. Следъ това се редятъ: катедралата въ Милано — 8,406 кв. м., „Св. Павелъ“ въ Лондонъ — 7,875 кв. м., бившата църква „Св. София“ въ Цариградъ — 6,890 кв. м., катедралата въ Кьолнъ — 6,166 кв. м., „Нотрѣ Дамъ“ въ Парижъ — 5,955 кв. м. Други голѣми катедрали сж тия въ Лундъ (Норвегия), Упсала (Швеция), Берлинъ, София, („Ал. Невски“), „Св. Стефанъ“ въ Виена и др.

— Не е много лесно да се каже кои сж 20-тѣ най-красиви градове въ България или нѣкоя друга страна, а камоли въ свѣта. Все пакъ нѣкои могатъ да сторятъ това. М. Сяндлъръ отъ Оксфордъ, признатъ за вещо лице по пътешествията, изброява имената на 20 градове. По 11 отъ тѣхъ има общо единодушие между всички. Тѣ сж: Парижъ, Истанбулъ, Римъ, Виена, Единбургъ, Нюрнбергъ, Хага, Буда-Пеща, Флоренция, Стокхолмъ и Венеция. Останалитѣ красиви градове споредъ Сяндлъръ сж: Готенбургъ, Агра, Бенаресъ, Объ-деръ-Таубенъ, Дижонъ, Ангулемъ, Кюбекъ, Оксфордъ, Батъ и Атина. Споредъ Лабрадъ, друго вещо лице по красота на градоветѣ, Вашингтонъ, Нью-Йоркъ, Брюкселъ, Дрезденъ, Ница, Рио де Жанейро, Неаполъ, Прага и Женева сж градове, които сжщо могатъ да влѣзатъ въ първитѣ 20 красиви градове.

— Въ финландската столица, Хелзинки, презъ лѣтото има три месеца почти безъ прекъсване, бѣлъ, ясенъ денъ. Още въ два часа сутринята започва да грѣе слънце, прѣхтятъ птички. На обѣдъ е вече много горещо, а вечеръ въ лжчитѣ на слънцето, което

(Продължение отъ стр. 1)

нала съ всичка сила. Гигантитѣ застанали на стража на края на гората.

На разсъмване Мазе допрѣлъ ухото си до земята и извикалъ:

— Братя, змеятъ идва тукъ! Върналъ се е въ кжщи и не е намѣрилъ жена си!

Тогава Нандо плюлъ на земята. Образувано се веднага сапунено море, и змеятъ трѣбвало да се върне назадъ и да вземе торба съ трици, за да може да мине. Мазе пакъ послушалъ и казалъ:

— Братя, змеятъ идва насамъ.

— Кола хвърлилъ тогава парче желѣзо и веднага израстнало поле отъ бръсначи. Змеятъ трѣбвало да се върне въ кжщи да се облѣче въ желѣзна броня отъ главата до краката. Така той успѣлъ да премине и презъ бръсначитѣ.

СЛУЧКИ ИЗЪ ЖИВОТА НА:

Стилианъ Чилингиrowъ

Нашиятъ именитъ писателъ Стилианъ Чилингиrowъ има навика да полюлява понѣкога главата си. Веднажъ седѣлъ въ едно русенско кафене. Къмъ него се приближилъ момъкъ.

— Декашенъ сте, господине? Чилингиrowъ отговорилъ на по-соки:

— Отъ Шуменско. Даскалъ

— Цж... цж... взелъ да цѣка онзи. — Да знаете какъ си приличате съ писателя Чилингиrowъ! И той си люлъ главата като васъ. Само че на него му прилича: уменъ човѣкъ, много работи, много се нервира. Ами вие отъ где на кжде — единъ даскалъ, па толкова нерви!?

КУПОНЪ ЗА НОВА ИЗНЕНАДА!

Прати 3 лв. гербови марки до Д. Колевъ, ул. Регентска № 10 — София IV, за да бждешъ изненаданъ съ единъ хубавъ подаръкъ

никога не залѣзва, хората танцуватъ и флиртуватъ. Най-после настѣпва кратка нощъ, позволяваща кжса почивка, при здраво затворени прозорци. Такъвъ е Хелзинки, видѣнъ отъ читѣ на срѣдния туристъ въ периода на „бѣлитѣ ноци“.

Мазе чулъ, че идва, и предупредилъ братята си.

Мико хвърлилъ парче дърво и ужасна гора се изпрѣчила. Тогава змеятъ взелъ единъ ножъ и започналъ да сѣче дърветата и така успѣлъ да си пробие пътъ.

Тогава, предупреденъ отъ братя си, Петруло хвърлилъ капка вода отъ единъ изворъ, и веднага потекла грамадна рѣка. Но змеятъ събулъ ботушитѣ си, турилъ ги на главата си и преминалъ рѣката съ плаване.

Мазе усѣтилъ стѣпкитѣ му и пакъ извикалъ:

— Братя, ето го вече наблизо!

Тогава Аскадео пипналъ единъ камъкъ и веднага се издигнала голѣма кула. Всички се скрили въ нея. Змеятъ обиколилъ кулата и започналъ да се изкачва по една стѣлба, за да достигне върха ѝ.

— Братя, ето го змеятъ, — изре-

ЮГОСЛАВСКИ ПИСАТЕЛИ

Врабецъ и котка

Стихотворение отъ Йованъ Иов. Змай

— Где, врабченце, ще зимувашъ?
Пита маца врабча стари.
— Тукъ ще бжда,
и навсжде, —
Тѣй врабеца отговаря.
— Где, врабченце, ще се хранишъ?
— Пита маца врабча стари.
— Хей тамъ, горе,
въ онзи орѣхъ. —
Тѣй врабеца отговаря.
— Где, врабченце, ще ношувашъ?
— Пита маца врабча стари.
— Що желашъ
туй да знаешъ? —
Тѣй врабеца отговаря.
— Знаешъ ли, защо те питамъ?
— Зная, зная, мацо драга!
Туй изрече,
и далече
отъ котана той избѣга.

Преведе: Г. Пановски

Йованъ Йовановичъ Змай е роденъ презъ 1833 год. въ Нови Садъ. Следвалъ е гимназия въ Нови Садъ, Халашъ, Пожунъ, а право въ Буда-Пеща, Прага и Виена. Следъ това е следвалъ медицина въ Буда-Пеща до 1870 год., следъ което става лѣкаръ въ своето родно мѣсто. По-късно живѣе известно време въ Бѣлградъ, следъ това се преселва въ Виена, пакъ се връща въ Бѣлградъ, после отива въ Загребъ и най-после — въ Каменница, кждето умира, презъ 1904 год. Йованъ Йовановичъ Змай е единъ отъ най-големитѣ и заслужили поети не само презъ своето време, но и въ цѣлата югославска литература. Той е и единъ отъ най-плодовититѣ. Неговото творчество е доста разнообразно. Писателъ е силно патриотични пѣсни, издавалъ е дълги години детския вестникъ „Нивънъ“ и е написалъ много пѣсни за деца — леки, интересни и изпълненъ съ добродушност. Презъ последнитѣ години най-големото бѣлградско издателство Геца Конъ издаде пълно собрание на съчиненията му въ 16 томъ.

валъ Мазе, като чулъ, че змеятъ приближава, страшно разгнѣвенъ.

— Чеконе, ти си нашата последна надежда!

— Не се страхувайте и оставете всичко на менъ, — отговорилъ Мазе, безъ да се уплаши.

Като казалъ това, примѣрилъ въ змея и го улучилъ право въ око съ стрелата си. Този се струполилъ като човалъ на земята. Чеконе иззълъ отъ кулата, хвърлилъ се въ му, извадилъ меча си и му отрѣзалъ съ единъ замахъ главата.

Седемтѣ братя занесли змеината глава на царя, който се билъ радвалъ за лудостята си и се радвалъ че дъщеря му се върнала. Не сдълго Порциела се омжжила за единъ красивъ принцъ, а седемтѣ гига останали да живѣятъ въ двореца зема съ старата си майка.

Превела: Нина Янтрова